

Питања која се односе на одлуке које скупштина доноси у вези са потврђивањем и престанком мандата одборника

Раније важећим законом који је регулисао локалне изборе није било предвиђено да о потврђивању и престанку мандата одборника скупштина доноси одлуку. У случају спора по том питању, није постојао правни акт који се могао побијати, нити је био предвиђен орган пред којим се могла тражити правна заштита. Новим законом се регулише правна заштита мандата одборника у периоду након завршетка избора и то тако што је предвиђена надлежност окружног суда да одлучује по жалбама изјављеним против одлука скупштине о одборничким мандатима.

По својој правној природи ове одлуке су деклараторне (утврђујуће), па формулација да „скупштина утврђује престанак мандата одборника“, која се у појединим одредбама Закона користи уз формулацију да „скупштина одлучује о мандатима“, управо указује на **садржину изреке** скупштинске одлуке, која се, као и све остале, искључиво доносе гласањем. Једино на тај начин, може се јасно изразити воља одборника, па самим тим и једна правна ситуација учинити извесном. У практичној примени ранијег закона, акт констатовања је различито тумачен и схватан, што је и доводило до правне несигурности.

Што се тиче легитимације за подношење жалбе на одлуку коју скупштина доноси по овом питању, у случајевима у којима то изричито Законом није утврђено, треба поћи од сходне примене закона којим се уређује поступак у управним споровима. То значи, да сходно том закону, право на подношење жалбе има субјекат који сматра да му је спорном одлуком повређено пасивно бирачко право, односно право на мандат. Да ли у конкретној ситуацији постоји правни интерес за подношење жалбе, у сваком случају ће ценити надлежни окружни суд.